

XLVI.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse af personlige Kommuneskatter for Skatteaarene 1917—18 og 1918—19 paa Grund af den herskende Arbejdsløshed.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 14. Februar 1918).

Udvalget kan slutte sig til Tanken om, at den i Lovforslaget omhandlede Bemyndigelse meddeles Kommunalbestyrelserne, men det finder, at Bemyndigelsen bør *udvides* til at omfatte alle Skatteydere, for hvem Skattebetalingen er vanskeliggjort ved de overordentlige Forhold, og ikke blot de arbejdsløse, og alle til Betaling forfaldne Kommuneskatter og ikke blot personlige Kommuneskatter, men *indsnævres* til kun at gælde for Skatteaaret 1917—18.

Fra en Side i Udvalget har man ønsket, at der i Loven blev indsat dels en Bestemmelse om, at der af Statskassen ydes Kommunerne hel eller delvis Refusion af de Beløb, de maatte eftergive i Henhold til Loven, dels en Bestemmelse om, at den i § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 fastsatte Indtægtsgrænse for Nedsættelse af Skatteindtægt efter de kommunale Ligningsmyndigheders frie Skøn for

Skatteaaret 1918—19 forhøjes betydeligt; men da der ikke har kunnet opnaas Tilslutning hertil i Udvalget og ej heller af Indenrigsministeren, medens denne overfor Udvalget har udtalt, at han var betænkt paa ad andre Veje at forsøge at opnaa det, der tilsigtedes, har de paagældende Medlemmer af Udvalget fundet det rigtigst ikke at fastholde deres Ønske for ikke derved at forsinke eller vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse.

Som Bilag aftrykkes Skrivelse af 4. Februar 1918 fra Indenrigsministeren angaaende Kommunalbestyrelsernes Beføjelse til helt eller delvis at eftergive personlige Kommuneskatter.